

Tin Lemac

BAJKOVITI PORTRETI

ANA GOSPIĆ ŽUPANOVIĆ¹

Iz krhotina
tinteni
planeta

i

tišina
prvotnih
voda

ona
ulazi
u
sobe
svog
sebstva.

Iz prstiju
širi
tisuće
nevidljivih
vagona.

Uzima
komad
svetog
ugljena
i po
papirima
crti
svoje
krugove.

S neba
cikću

¹ Zadarska teatrologinja i sveučilišna profesorica.

vjetrena
zvona.

Penje se
po
ljestvama
na kocke
modre
praznine.
Na nebeskom raskršću
jedan patuljak
udara o bubanj
i glasno šuti.

Usni pod stablom
i probudi se
na kraju svijeta.

Rodi
plovu
nebeskih
riba
i
postane
srebrna
lađa
što
vječno
kruži
svemirom.

VARJA BALŽALORSKI ANTIĆ²

Sedam studenih sunaca
i tamno brončano vjedro

prate njen hod

zavijenim putanjama svemira.

Jutrom oblači
haljine od bijele riže

² Slovenačka teoretičarka književnosti, pjesnikinja i prevoditeljica.

i ide u susret vraču
u svetu kuću
na zibajućem obronku.

Tamo prstima tapka
po zvučnoj zdjeli
i utišava novorođene ribe
razbježale po podzemnim akvarijima.

Izlazi na sunce,
deset joj ptica načine krunu,
a sveti ježevi
ogrću je smeđim krznom.

Potom se penje
uz božje stubište
milujući sjene ljudi
na beskrajnim plavim planinama.

Zvuk njezinih koraka
oživljava
mrtve.

Na vrhu stubišta
dvori od
snijega
i plamena.

U njima stoluje
tisuću godina
i ispisuje listine
o dalekoj blizini
kao
jedino
dohvatljivoj
harmoniji
smrtnika.

BRANKICA KOVAČEVIĆ³

Pod plamenom kišom

u planini

koja
skriva
četiri
kovčega

postoji spilja
nalik na
raspupalu muharu.

U njoj živi
odbjegla princeza
s tigrom.

Kad ustane,
šume školjke
u prvobitnim vodama.

Tigar prvi izađe
kako bi istezao noge
na suncu
i glasno zijevao
tresući sunčeve čajnike.

Princeza bi jutrom
donosila vodu
u vjedru snene žudnje.

Tiho bi treperila,
prala kosu,
oblačila kimono mjesečeve raži
i sušila kosu na sunčevu ognjištu.

Poslije bi se penjala na tigra
i oni bi jurcali planinom
budeći sva bića
u podzemnim kolibama.

³ Lektorica na Alfa BK univerzitetu, Beograd.

U jednoj tako igri,
dok je sunce namigivalo
desnim krilom,
a tigar širio čeljusti,
princezi otpade nanogica
i otkotrlja se planinom.

Ona zaplače,
potrči nizbrdo u susret suncu
i najednom poleti.

Blizu bijelih odaja
pretvori se
u snježnog anđela
i svije gnijezdo
na jednom od
potpornih stupova neba.

Govori se
da je u svakog čovjeka
usadila sjeme mira
i prostrla nevidljiv sag
na putu u Istinu.

IVANA VIDOVIĆ⁴

U kolibi na kraju šume
čije zidove od brašna
krase portreti žetelaca

ona sjedi

u glinenoj fotelji
ovijena plahtom
od lišća mladog limuna.

Osluškuje zvukove
podzemnih bubnjeva
i prati taktove prvih simfonija
na nebeskom glasoviru.

⁴ Zadarska digitalna umjetnica.

Ustaje,
toči vodu u okruglo vjedro,
i zalijeva lončanice
izrasle po kolibi.

Očima pripovijeda
bajke o metlarevoj obitelji
koja izgubljena hoda svijetom.

Najednom,
iz neba grune leptirolika munja,
zemlja se zatrese sedam puta,
koliba se sruši

i po tlu izrastu
rakete
platinaste
ćudi.

Ona pusti podzemne vapaje
i u trenu se pretvori
u vladaricu
cijelog
čovječanstva.

Ljudi se uskomešaju
i očima mole milost,
a ona zamoli nebesku vatru
da spali svaku pomisao na nemogućnost.

Po zemlji se prospe
sunčeva pržina,
ona stane u središte
i bog joj daruje
Vječni Život.

Govorilo se
kako je u njezino vrijeme
Zlo spavalo duboko u pećini
ne bi li ljudi na zemlji
izgradili vrhovne ideale
i ukrotivu sudbinu.